

ВТУ "Св. Св. Кирил и Методий" Факултет "Математика и Информатика"

КУРСОВА РАБОТА ПО ДИСЦИПЛИНАТА Метрики за анализ на качеството на кода На тема: РЕФАКТОРИРАНЕ НА ЧЕСТО СРЕЩАНИ CODE SMELLS

Изготвил:

Пламенна Викторова Петрова

Специалност:

Софтуерно инженерство

Факултетен № 1909011132

Проверили:

доц. д-р Ивайло

Петров Дончев

Иван Добринов

Пеев

Велико Търново 2021

Съдържание

I. Proble	em : Gilded Rose Refactoring Kata	4
1	. Кратко описание на примера	4
2	2. Първоначален код	5
3	 Причина за рефакторирането 	6
4	I. Код след рефакторирането	8
5	б. Заключение	17
II. Probl	lem : Checking Account	17
1	Кратко описание на примера	17
2	2. Първоначален код	17
3	В. Причина за рефакторирането	19
4	I. Код след рефакторирането	20
5	б. Заключение	21
III. Prob	olem : Animals Gone Wrong	22
1	Кратко описание на примера	22
2	2. Първоначален код	22
3	 Причина за рефакторирането 	24
4	I. Код след рефакторирането	24
5	б. Заключение	25
IV. Prob	olem : Savings Account	26
1	Кратко описание на примера	26
2	2. Първоначален код	26

	3.	Причина за рефакторирането	27
	4.	Код след рефакторирането	.28
	5.	Заключение	.29
V. Pro	oblem	: Phone Formatter	.29
	1.	Кратко описание на примера	29
	2.	Първоначален код	.30
	3.	Причина за рефакторирането	31
	4.	Код след рефакторирането	.31
	5.	Заключение	.33

I. Problem: Gilded Rose Refactoring Kata

1. Кратко описание на примера

Проблемът представлява известна code kata, която може да се дефинира като упражнение в програмирането, целящо да помогне за подобряването на coding уменията чрез практика и повторение. Взема името си от тренировъчен подход в японските бойни изкуства. Конкретно за случая : симулирана е фентъзи странноприемница, предлагаща търговски услуги. Те включват :

- продажбата на item-и със sell-in стойност, обозначена от броя на дните, за които даденият item трябва да бъде продаден
- quality стойност, обозначаваща колко ценен е item-ът
- в края на работния деня системата понижава стойността на всеки item

Освен това са включени и допълнителните условия:

- Веднъж когато мине срокът за продажба в определен ден, quality-то деградира двойно по-бързо
- Quality-то на item-ите никога не е отрицателно
- "Aged Brie" нараства по Quality-и, колкото повече остарява
- Quality-то на даден item никога не е повече от 50
- "Sulfuras" като legendary item трябва да се продаде възможно най-бързо или неговото Quality драстично спада
- "Backstage passes" досъщ като Aged Brie нараства по Quality с приближаването на SellIn стойността му Quality-то се увеличава с 2, когато са останали 10 или по-малко дни и с 3, когато дните са по-малко или равно на 5, но Quality-то спада на 0 след концерта
- "Conjured" item-ите деградират по Quality-и двойно по-бързо от нормалните item-и

Забележка: въпреки че по принцип item-ите не могат да имат Quality, надвишаващо 50, "Sulfuras" е легендарен item и се разглежда като изключение

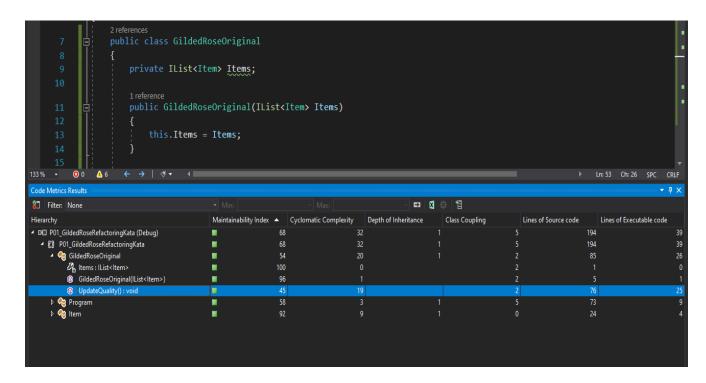
Предоставен е код за рефакториране в UpdateQuality() метода, като целта е той да се оптимизира и да се запази същият резултат както при оригинала.

2. Първоначален код

```
public void UpdateQuality()
                    for (var i = 0; i < Items.Count; i++)
                        if (Items[i].Name != "Aged Brie" && Items[i].Name != "Backstage passes to a TAFKAL80ETC concert")
                            if (Items[i].Quality > 0)
                                if (Items[i].Name != "Sulfuras, Hand of Ragnaros")
                                     Items[i].Quality = Items[i].Quality - 1;
                            if (Items[i].Quality < 50)</pre>
                                Items[i].Quality = Items[i].Quality + 1;
36
                                if (Items[i].Name == "Backstage passes to a TAFKAL80ETC concert")
                                     if (Items[i].SellIn < 11)</pre>
                                         if (Items[i].Quality < 50)</pre>
                                             Items[i].Quality = Items[i].Quality + 1;
                                     if (Items[i].SellIn < 6)</pre>
                                         if (Items[i].Quality < 50)</pre>
                                             Items[i].Quality = Items[i].Quality + 1;
```

3. Причина за рефакторирането

Методът UpdateQuality() е типичен пример за Code Smell-a Long Method. Той съдържа прекалено редове код с дупликации — общо 76, което го прави трудно четим и разбираем. Създава се усещането, че в метода постоянно е натрупвана нова логика на посоки без комплексен поглед върху цялостната идея, което с течение на времето е довело до значителното разрастване на размерите му, а вложените if else конструкции само допринасят за постоянното увеличаване на цикломатичната му сложност, която е достигнала 19. Тя се проверява чрез вградения инструмент за измерване на метриките на кода за Visual Studio от Analyze -> Calculate Code Metrics менюто.

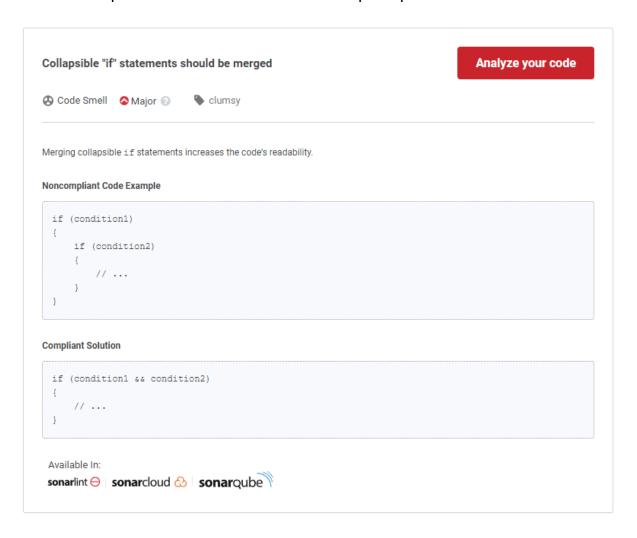
Според таблицата за цикломатична сложност, стойността за UpdateQuality() метода почти се доближава до графата за много сложен код, който трудно може да се тества и поддържа:

Complexity Number	Meaning
1-10	Structured and well written code High Testability Cost and Effort is less
10-20	Complex Code Medium Testability Cost and effort is Medium
20-40	Very complex Code Low Testability Cost and Effort are high
>40	Not at all testable Very high Cost and Effort

Вижда се и, че Maintanability-и index-ът на UpdateQuality е 45, а редовете на Executable code-а са тройно по-малко в сравнение с тези на source code-а. Другата очевадна грешка е използването на Pascal Case naming конвенцията за IList<Item> field-а. Прието е в C# filed-овете, променливите и параметрите да са съобразени с Camel Case правилата за именуване.

Extension-ът за анализ на качеството на кода SonarLint пък закача redirect-и към няколко warning-а : за добавяне на readonly ключовата дума в при дефинирането на полето, за merge-ване на най-дълбоко нестнатите if statement-и с enclose-ващите им както и за подобряване на предпоследния expression, където всички участници носят едно и също наименование.

След кликване върху code issue-то до warning-а се отваря съответстващата част от документацията на SonarLint заедно с примери за несъвместим код и неговото решение за съвместимост. Например:

4. Код след рефакторирането

Постъпково описание на извършените по кода промени:

При изпълнение на подсказките от SonarLint кодът се редуцира на дължина от 76 реда на 64 за (source code) и 21 реда (executable code), обаче цикломатичната му сложност се запазва.

```
public void UpdateQuality()
    for (var i = 0; i < items.Count; i++)
        if (items[i].Name != "Aged Brie" && items[i].Name != "Backstage passes to a TAFKAL80ETC concert")
            if (items[i].Quality > 0 && items[i].Name != "Sulfuras, Hand of Ragnaros")
                items[i].Quality = items[i].Quality - 1;
            if (items[i].Quality < 50)</pre>
                items[i].Quality = items[i].Quality + 1;
                if (items[i].Name == "Backstage passes to a TAFKAL80ETC concert")
                    if (items[i].SellIn < 11 && items[i].Quality < 50)</pre>
                        items[i].Quality = items[i].Quality + 1;
                    if (items[i].SellIn < 6 && items[i].Quality < 50)</pre>
                        items[i].Quality = items[i].Quality + 1;
        if (items[i].Name != "Sulfuras, Hand of Ragnaros")
            items[i].SellIn = items[i].SellIn - 1;
```

Намаляваме дължината на метода чрез изнасяне на повтарящ се код в нови методи. Използва се рефакторинг техниката, позната като Extract Method.

Откриват се две дупликации на:

```
if (items[i].Quality > 0 && items[i].Name != "Sulfuras, Hand of Ragnaros")
{
    items[i].Quality = items[i].Quality - 1;
}
```

Te се заместват чрез извикването на метода DecrementQualityForNormalItems(int itemIndex), който приема за параметър index-а на съответния item :

```
2 references
private void DecrementQualityForNormalItems(int itemIndex)
{
    if (items[itemIndex].Quality > 0 && items[itemIndex].Name != "Sulfuras, Hand of Ragnaros")
    {
        items[itemIndex].Quality = items[itemIndex].Quality - 1;
    }
}
```

След заместването:

```
public void UpdateQuality()
                    for (var i = 0; i < items.Count; i++)
                        if (items[i].Name != "Aged Brie" && items[i].Name != "Backstage passes to a TAFKAL80ETC concert")
                            DecrementQualityForNormalItems(i);
                            if (items[i].Quality < 50)</pre>
                                items[i].Quality = items[i].Quality + 1;
                                if (items[i].Name == "Backstage passes to a TAFKAL80ETC concert")
                                    if (items[i].SellIn < 11 && items[i].Quality < 50)</pre>
                                        items[i].Quality = items[i].Quality + 1;
                                    if (items[i].SellIn < 6 && items[i].Quality < 50)</pre>
                                        items[i].Quality = items[i].Quality + 1;
50
                            }
                        if (items[i].Name != "Sulfuras, Hand of Ragnaros")
                            items[i].SellIn = items[i].SellIn - 1;
```

Следващата стъпка е да пренесе друг припокриващ се код в метод за инкрементиране на Quality-то. Засечен е патърнът :

```
if (items[i].Quality < 50)
{
    items[i].Quality = items[i].Quality + 1;
}</pre>
```

Част от него бива преместен във външния му if като допълнителен condition, но за целта на метода се връща първоначалният му вид :

```
3 references
private void IncrementQuality(int itemIndex)
{
    if (items[itemIndex].Quality < 50)
    {
        items[itemIndex].Quality = items[itemIndex].Quality + 1;
    }
}</pre>
```

Оптимизираният UpdateQuality() метод:

На 42 и 43 ред се вижда, че снипетите участват в IncrementQuality(int itemIndex) метода. Можем да се лишим от външния if, защото сме сигурни, че това няма да доведе до нежелани последствия заради същата разписана логика в изнесения метод. Получаваме :

Преглеждаме кода за блокове, които смислово вървят заедно и ги extractме в нови методи :

```
public void UpdateQuality()
   for (var i = 0; i < items.Count; i++)
       if (items[i].Name != "Aged Brie" && items[i].Name != "Backstage passes to a TAFKAL80ETC concert")
           DecrementQualityForNormalItems(i);
           UpdateQualityForItemsThatAgeWell(i);
       if (items[i].Name != "Sulfuras, Hand of Ragnaros")
            items[i].SellIn = items[i].SellIn - 1;
       if (items[i].SellIn < 0)</pre>
            if (items[i].Name != "Aged Brie")
               if (items[i].Name != "Backstage passes to a TAFKAL80ETC concert")
                   DecrementQualityForNormalItems(i);
                    items[i].Quality = 0;
               IncrementQuality(i);
```

```
Oreferences
public void UpdateQuality()

for (var i = 0; i < items.Count; i++)

{
    if (items[i].Name != "Aged Brie" && items[i].Name != "Backstage passes to a TAFKAL80ETC concert")

    DecrementQualityForNormalItems(i);
}
else

{
    UpdateQualityForItemsThatAgeWell(i);
}

if (items[i].Name != "Sulfuras, Hand of Ragnaros")

{
    items[i].SellIn = items[i].SellIn - 1;
}

if (items[i].SellIn < 0)

{
    UpdateQualityForExpiredItems(i);
}

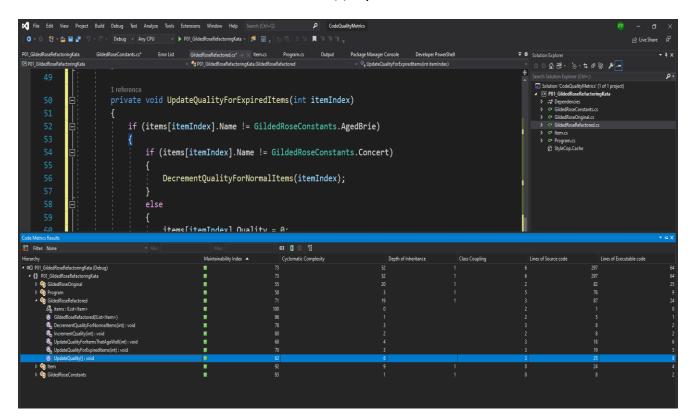
}

UpdateQualityForExpiredItems(i);
}
```

И последно – хардкоднатите стрингове се replace-ват с константи :

5. Заключение

След направените промени методът става много по-къс и лесен за разбиране. С помощта на Extract Method техниката голяма част логиката от UpdateQuality() се преорганизира в отделени методи, които се извикват на необходимите места. По този начин се наблюдава драстично спадане на цикломатичната сложност — от 19 на 6 пункта, което е 3 пъти по-малко от преди. Редовете на source и executable кода също намаляват тройно. Мaintainability Index-ът е леко повишен, но за сметка на това всички останали Code Metrics показатели са подобрени.

II. Problem: Checking Account

1. Кратко описание на примера

Разписан e CheckingAccount клас, съдържащ набор от пропъртита, които го характеризират : AccountNumber, CustomerName, Email, Address, ZipCode, City, State, Country, SocialSecurityNumber, ActiveDate както и метод за проверка за последните четири цифри на SSN-а.

2. Първоначален код

```
public class CheckingAccountOriginal
   public string AccountNumber { get; set; }
    public string CustomerName { get; set; }
    public string Email { get; private set; }
    public string Address { get; set; }
    public int ZipCode { get; set; }
   public string City { get; set; }
    public string State { get; set; }
    public string Country { get; set; }
    public string SocialSecurityNumber { get; set; }
    public DateTime ActiveDate { get; set; }
   0 references
    public string GetSSNLast4Digits()
        int index = SocialSecurityNumber.LastIndexOf("-", StringComparison.Ordinal);
        return index > 0 && index < SocialSecurityNumber.Length
            ? SocialSecurityNumber.Substring(index + 1, SocialSecurityNumber.Length)
            : SocialSecurityNumber;
```

Конструкторът на класа:

```
public CheckingAccountOriginal(string accountNumber, string customerName,
string email, string address, int zipCode, string city, string state, string country,
string socialSecuriyNumber, DateTime activeDate)
{
        AccountNumber = accountNumber;
        CustomerName = customerName;
        Email = email;
        Address = address;
        ZipCode = zipCode;
        City = city;
        State = state;
        Country = country;
        SocialSecurityNumber = socialSecuriyNumber;
        ActiveDate = activeDate;
}
```

3. Причина за рефакторирането

В примера се откриват Bloaters Code Smell-овете Primitive Obsession и Long Parameter List. Първият изпъква, когато дивелъпърите опитват да използват примитиви за дефинируеми прости домейн модели. Стига се до обсесивно поставяне на примитиви без мярка. Примитивите представляват реалните градивни блокове на класовете, като example-и за примитивни типове данни са: int, bool, short, double, char, float, string и т.н. Чести сценарии, които стават причина за появата на Primitive Obsession, могат да бъдат:

- употребата на ексесисвни примитиви за дадена дефиниция на клас и неговия scope
- употребата на константи
- дупликация на примитиви и др.

Конкретно за класа CheckingAccount. Първоначално са добавени пропъртита за най-важната информация за акаунта — номер, име и имейл на клиента, дата за активност. В последствие броят на пропъртита нараства с още пет, като новите пропъртита са описателни за адреса и локацията на клиента. Това е така, защото не е правилно адресът да бъде репрезентиран само от един стринг, тъй като той е много по-комплексен. И най-накрая са прибавени едно пропърти и метод за извличане на сензитивна за клиента информация, адресираща Social Security. В един момент се оказва, че в класа са възникнали редица проблеми, между които са :

- Примитивите, отнасящи се до адреса, нарушават SOLID Single Responsibility принципа, според който един клас трябва да има single responsibility, encapsulate-нат за него
- Aко Address related пропъртита са необходими на други места в приложението, ще се получи дупликация на код.
- Изнасянето или форматирането на SocialSecurityNumber логиката се различава от поведението на класа. За да се извика GetLast4Digits() метода, трябва да се инстанцира CheckingAccount класа, което е ненужно.
- SocialSecurityNumber в качеството си на сензитивна информация трябва да бъде криптиран
- Може да се обособи и примитивна зависимост за клиента име и имейл

За втория Code Smell Long Parameter List показателен е списъкът от параметри в конструктора на класа. Те наброяват 10, което е твърде много за един конструктор.

4. Код след рефакторирането

Отделните смислово обединени пропъртита се изнасят в собствени класове. После те се bind-ват в CheckingAccount класа, а съобразно Introduce Parameter Object техниката в конструктора някои от параметрите се заместват с обект.

```
public class Customer
   public string Name { get; set; }
    public string Email { get; private set; }
3 references
public class Address
   public int ZipCode { get; set; }
   0 references
   public string City { get; set; }
   public string State { get; set; }
    public string Country { get; set; }
public class SocialSecurity
   public string SocialSecurityNumber { get; set; }
    public string GetSSNLast4Digits()
        int index = SocialSecurityNumber.LastIndexOf("-", StringComparison.Ordinal);
        return index > 0 && index < SocialSecurityNumber.Length
            ? SocialSecurityNumber.Substring(index + 1, SocialSecurityNumber.Length)
            : SocialSecurityNumber;
```

```
Ireference
public class CheckingAccountRefactored
{
    Ireference
    public string AccountNumber { get; set; }

    Ireference
    public Customer Customer { get; set; }

    Ireference
    public Address Address { get; set; }

    Ireference
    public DateTime ActiveDate { get; set; }

    Ireference
    public SocialSecurity SocialSecurity { get; set; }

    Oreference
    public CheckingAccountRefactored(string accountNumber, Customer customer, Address address, DateTime activeDate, SocialSecurity)
    {
        AccountNumber = accountNumber;
        Customer = customer;
        Address = address;
        ActiveDate = activeDate;
        SocialSecurity = socialSecurity;
    }
}
```

5. Заключение

След приложените промени се постига decouple-ване на CheckingAccount класа, като SOLID принципът Single Responsibility е спазен. Въведени са нови класове Customer, Address и SocialSecurity, които използвани като Object пропъртита могат да намерят употреба и в други класове освен споменатия. По този начин се избягва дупликация на код. GetSSNLast4Digits() методът се енкапсулира за SocialSecurity класа и бива обвързан с обекти от този клас. Броят на параметрите в конструктора спада на половина заради Introduce Parameter Object способа. Въпреки че пет параметъра стоят на границата за допустимост, е възможно за в бъдеще да се осъществи и constructor overloading с прилежащи field-ове с цел да се избере подходящ конструктор според случая без наслагване на излишни параметри, а за останалите пропъртита да бъдат записани стойности допълнително, при което конструкторът с пет параметъра ще бъде най-разширеният.

Например:

III. Problem: Animals Gone Wrong

1. Кратко описание на примера

Представени са класовете Animal, играещ ролята на parent class и наследниците му Cat и Fish. Animal съдържа едно пропърти Breed, което се подава на конструктора му както и един protected virtual метод Walk(), който извежда съобщение на конзолата. Cat класът се доизгражда като се добавя пропъртито Name и се override-ва методът. Fish пък наследява всички базови функционалности и хвърля NotImplementedException в Walk().

2. Първоначален код

3. Причина за рефакторирането

Чисто смислово погледнато една риба не може да ходи, тя плува във водата. Затова във метода Walk() се throw-ва exception. От гледна точка на рефакторинга този проблем е проявление на Code Smell-а Refuse Bequest, същността на който се състои в наследяването на базов клас, не използващ нито един от населедените си фийлдове, пропъртита или методи, като последните могат да бъдат оставени с празни body-та или с NotImplementedException-и. Наследяването трябва да се прилага, когато даден клас иска да преизползва код от родителския му клас. Ако логиката на класовете започне да се отклонява за всеки от тях и наследниците останат с неимплементирани функционалности, йерархията престава да бъде кохезивна и се разбива.

4. Код след рефакторирането

Решението е да се изнесат отделни супер класове за Cat и Fish:

```
public class Cat : Walker
    public string Name { get; set; }
    0 references
    public Cat(string breed, string name)
        : base(breed)
        Name = name;
    protected override void Walk()
        Console.WriteLine($"The cat {Name} is walking");
1 reference
public class Fish : Swimmer
    public Fish(string breed)
        : base(breed)
```

5. Заключение

Базирайки се на похвата Extract Superclass създаваме два нови класа Walker и Swimmer, при което премахваме Walk() метода от Animal класа и го поставяме в Walker. По-нататък Cat наследява Walker, а Fish — Swimmer. Следователно Code Smell-ът Refused Bequest, принадлежащ към групата Object-Orientation Abusers, е избегнат, кодовата организация и яснота са подобрени, а inheritance йерархията е логически обособена.

IV. Problem: Savings Account

1. Кратко описание на примера

В класа SavingsAccount са включени private полетата accountNumber и balance, които са включени като параметри в конструктора му. Разписани са public void методите Withdraw(double amountToWithdraw), Transfer(double amountToTransfer, SavingsAccount recepientAccount), ProccessFee(double fee) както и private метода NotifyAccountHolder(string warningMessage). Хардкодването на стрингове е предотвратено чрез употребата на константи.

2. Първоначален код

3. Причина за рефакторирането

На пръв поглед класът SavingsAccount не изглежда толкова хаотичен, но проблемът тук се изразява в разпространението на подобен код и по-точно проверката за минимално равнене на сметката.

```
if (balance < SavingsAccountConstants.MinimumBalance)
{
    // ...
}</pre>
```

Въпростната проверка се изпълнява на три места. Ако сметнем за нужно да добавим нови промени по кода, трябва да ги приложим и на трите, което е и предпоставката за откриването на Code Smell-a Shotgun Surgery от категорията Change Preventers. Характерно за него е извършването на едни и същи или сходни корекции на много различни места в codebase-a.

Въпреки че при SavingsAccount не целият код е идентичен за всеки разгледан случай, същинската му логика е. Ето защо класът има нужда от рефакторинг.

4. Код след рефакторирането

Проверката за minimum balance се изнася в private bool метода IsBalanceUnderMinimum(). Методът от своя страна се извиква в съответните if-ове на public методите по-долу.

```
public class SavingsAccountRefactored
   private string accountNumber;
   private double balance;
   public SavingsAccountRefactored(string accountNumber, double balance)
        this.accountNumber = accountNumber;
       this.balance = balance;
   private void NotifyAccountHolder(string warningMessage)
       Console.WriteLine(warningMessage);
   private bool IsBalanceUnderMinimum()
       return balance < SavingsAccountConstants.MinimumBalance;</pre>
   public void Withdraw(double amountToWithdraw)
        if (IsBalanceUnderMinimum())
           NotifyAccountHolder(SavingsAccountConstants.WithdrawalMinimumBalanceWarning);
           balance -= amountToWithdraw;
           Console.WriteLine($"Balance after withdrawal of {amountToWithdraw} : {balance}");
```

```
Oreferences
public void Transfer(double amountToTransfer, SavingsAccountRefactored recipientAccount)

{

if (IsBalanceUnderMinimum())

{

NotifyAccountHolder(SavingsAccountConstants.TransferMinimumBalanceWarning);

}

balance -= amountToTransfer;
recipientAccount.balance += amountToTransfer;
recipientAccount.balance of the addressee account is {recipientAccount.balance}");

}

Oreferences
public void ProcessFee(double fee)
{

balance -= fee;
Console.WriteLine($\mathbb{E}^{\mathbb{W}}The sender's balance after the transfer of {amountToTransfer} is {balance}
}

oreferences
public void ProcessFee(double fee)
{

balance -= fee;
Console.WriteLine($\mathbb{E}^{\mathbb{W}}The sender's balance after processing the {fee} fee : {balance} ");

if (IsBalanceUnderMinimum())
{

NotifyAccountHolder(SavingsAccountConstants.MinimumBalanceWarning);
}

NotifyAccountHolder(SavingsAccountConstants.MinimumBalanceWarning);
}

}
```

5. Заключение

Основната логика на проверката е extract-ната в собствен метод. След като тя е събрана в метода IsBalanceUnderMinimum(), ако се наложи нещо да се коригира по отношение на калкулацията на minimum balance, то ще стане на едно място. С разрешаването на Shotgun Surgery освен премахването на дупликациите се постига по-добра организация на кода и по-лесна поддръжка на класа.

V. Problem: Phone Formatter

1. Кратко описание на примера

Създадени са два класа Phone и Customer. Първият има стрингово поле за неформатиран телефонен номер, който се подава на конструктора му.

Декларирани са методи за извеждане на символи от телефонния номер като код на страната, префикс и т.н. Приложен е методът Substring за field-a unformattedNumber. Вторият пък си служи с поле от тип Phone и има деклариран метод за конкатениране на телефонния номер на база извикване на методи от Phone през field-a.

2. Първоначален код

```
public class Phone
                   private string unformattedNumber;
                   public Phone(string unformattedNumber)
                        this.unformattedNumber = unformattedNumber;
                   public string GetAreaCode()
                        string areaCode = unformattedNumber.Substring(0, 4);
                       return areaCode;
                   public string GetPrefix()
                        string prefix = unformattedNumber.Substring(4, 2);
                       return prefix;
28
                   }
                   public string GetMiddleDigits()
                       string middleDigits = unformattedNumber.Substring(6, 3);
                       return middleDigits;
                   1 reference
                   public string GetLastDigits()
                       string lastDigits = unformattedNumber.Substring(9, 4);
                       return lastDigits;
```

```
3 references
public class Customer
{
    private Phone phone;

    1reference
    public Customer(Phone phone)
    {
        this.phone = phone;
    }

    1reference
    public void GetPhoneNumber()
    {
        string formattedNumber = $"{phone.GetAreaCode()} {phone.GetPrefix()} {phone.GetMiddleDigits()} {phone.GetLastDigits()}";
        Console.WriteLine(formattedNumber);
    }
}
```

3. Причина за рефакторирането

Обектите от тип Customer достъпват данните за обектите от тип Phone повече отколкото вътрешните си данни. Тези симптоми пораждат Code Smell-а от категорията Couplers Feature Envy. Customer обектите се пресягат към методите, идващи от field-а phone, за да форматират телефонния номер и в този ред на мисли отговорностите на класовете не са разпределени правилно.

4. Код след рефакторирането

Посредством похвата Move Method логиката от GetPhoneNumber() от оригинала се пренася от Customer класа в Phone и новият метод се кръщава FormatPhoneNumber(). Той връща като резултат конкатениран стринг за телефонния номер, а в Customer във вече преобразувания GetPhoneNumber() се execute-ва FormatPhoneNumber(), като стрингът се принтира на конзолата.

```
3 references
public class Phone
                    private string unformattedNumber;
12
                    public Phone(string unformattedNumber)
                        this.unformattedNumber = unformattedNumber;
                    public string GetAreaCode()
                        string areaCode = unformattedNumber.Substring(0, 4);
                        return areaCode;
                    public string GetPrefix()
                        string prefix = unformattedNumber.Substring(4, 2);
                        return prefix;
                    1 reference public string GetMiddleDigits()
                        string middleDigits = unformattedNumber.Substring(6, 3);
                        return middleDigits;
                    1 reference public string GetLastDigits()
                        string lastDigits = unformattedNumber.Substring(9, 4);
                        return lastDigits;
                    public string FormatPhoneNumber()
                        string formattedNumber = $"{GetAreaCode()} {GetPrefix()} {GetMiddleDigits()} {GetLastDigits()}";
                        return formattedNumber;
```

```
1 reference
public class Customer
{
    private Phone phone;

    0 references
    public Customer(Phone phone)
    {
        this.phone = phone;
    }

    0 references
    public void GetPhoneNumber()
    {
        Console.WriteLine(phone.FormatPhoneNumber());
    }
}
```

5. Заключение

С изнасянето на кода, който извършва phone formatting в класа Phone Customer престава да взаимства от feature-ите на Phone и разчита на него да изпълни необходимото. Оттук следва, че кодовата организация става позавършена, понеже методите за обработка на телефонните данни са разположени един до друг във Phone класа.

Линк към github repository-то на курсовата работа : <u>plamenna-petrova/CodeQualityMetrics (github.com)</u>